

Sygn. akt IV U 755/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lutego 2019r. w S.

odwołania L. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 12 września 2018 r. Nr (...)

w sprawie L. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo L. M. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 29 grudnia 2015r. w okresie od 01 lipca 2018r. do 31 grudnia 2020r.

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz L. M. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 755/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 12 września 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił L. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy stwierdzając, że u ubezpieczonej nie stwierdzono niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła L. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z 29 grudnia 2015. Wskazała, że w dalszym ciągu jest niezdolna do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, gdyż nadal nie może wykonywać pracy gospodarza domu, którą wykonywała od 1998r. (odwołanie wraz z załącznikami k.1-4 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 21 sierpnia 2018r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy

żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.6 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona L. M. do 30 czerwca 2018r. uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, któremu uległa w dniu 29 grudnia 2015r. (decyzja z 22 stycznia 2018r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 30 czerwca 2018r. k.25 akt rentowych). W dniu 21 maja 2018r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres (wniosek k.28 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 19 lipca 2018r. ustalił, że ubezpieczona jest trwale częściowo niezdolny do pracy, ale niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 19 lipca 2018r. k.31 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 21 sierpnia 2018r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.54 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 21 sierpnia 2018r. k.34 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 12 września 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (decyzja z 12 września 2018r. k.37 akt rentowych).

Ubezpieczona ma 61 lat. W okresie od 24 sierpnia 1998r. do 21 sierpnia 2017r. ubezpieczona była zatrudniona w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. na stanowisku sprzątacza posesji, gospodarza domu (świadczenie pracy z 21 sierpnia 2017r. k.20 akt rentowych). W okresie tego zatrudnienia – w dniu 29 grudnia 2015r. ubezpieczona uległa wypadkowi przy pracy, w którym doznała złamania kompresyjnego trzonu L1 wygojonego ze znacznym sklinowaczeniem złamanego trzonu (protokół ustalenia okoliczności przyczyn wypadku z 29 grudnia 2015r. z 15 stycznia 2016r. - w aktach organu rentowego). Przebyte złamanie wpłynęło nie tylko na powyższy odcinek kręgosłupa, ale na cały kręgosłup piersiowo-lędźwiowy powodując nasilenie istniejących wcześniej zmian chorobowych (dyskopatycznych). W trakcie leczenia przebytego złamania doszło do znacznego zniekształcenia trzonu L1 powodując dysfunkcję statyczno-dynamiczną kręgosłupa. Aktualna dysfunkcja narządu ruchu ubezpieczonej powoduje, że ubezpieczona jest nadal częściowo niezdolna do pracy i niezdolność ta ma ścisły związek przyczynowo - skutkowy z przebyłym wypadkiem. Przewidywany okres trwania tej niezdolności to 31 grudnia 2020r. (opinia biegłych ortopedy i neurologa k.14-15 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej L. M. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r., Nr 167, poz.1322 ze zm.) z tytułu wypadku przy pracy przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy, jeżeli w wyniku takiego wypadku ubezpieczony stał się niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - znajdującej w myśl art.17 ust.1 w/w ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odpowiednie zastosowanie przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy przewidzianej w tej ustawie - osobą niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle powyższych uregulowań rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 29 grudnia 2015r. wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej nadal, tj. po 30 czerwca 2018r. istnieje niezdolność

do pracy w związku z powyższym wypadkiem przy pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych z zakresu ortopedii i neurologii (na k.15 akt sprawy) dała podstawy do ustalenia, że wskutek złamania kompresyjnego trzonu L4 doznanego w przebiegu powyższego wypadku ubezpieczona jest w dalszym ciągu osobą częściowo niezdolną do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami ,tj. gospodarza domu, przy czym przewidywany termin trwania tej niezdolności to 31 grudnia 2020r. Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów odpowiednich do oceny stanu zdrowia ubezpieczonej ze względu na charakter urazu, którego doznała, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i należycie uzasadniona, a ponadto nie została zakwestionowana przez strony.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804 ze zm.) Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.